

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ

Винниченко Л.Б., к.мед.н., доцент, Винниченко О.О.* Сумський державний університет,
кафедра сімейної медицини з курсом ендокринології,
*Стецьківська сімейна амбулаторія, Сумський район

Впровадження сімейної медицини – процес тривалий та багатогранний. Як правило, тягне за собою безліч невирішених питань. Навіть невеликий досвід роботи дозволяє акцентувати увагу на найбільш основних:

- Підготовка кадрів: готувати спеціалістів до практичної діяльності потрібно поетапно – на першому етапі необхідно вибірково акцентувати увагу молодих лікарів на оволодінні практичними навичками, які в першу чергу необхідні в рутинній практиці сімейного лікаря, в подальшому – удосконалювати їх та оволодівати більш складними;
- Розширення повноважень: враховуючи, що сімейний лікар є лікарем багатопрофільним, необхідно розширити його юридичні повноваження: офіційно дозволити не тільки лікування але й видачу лікарняних листів з приводу захворювання будь-якого профілю, а не тільки терапевтичного; консультування вузькими спеціалістами згідно із потребою самого лікаря та у разі невідповідності тривалості лікування тих чи інших захворювань із загальноприйнятими нормативами;
- Матеріальне забезпечення місця роботи: забезпечити працю лікаря першочерговим оснащенням без якого робота лікаря є неможливою: набір інструментарію та реактивів для клінічного аналізу крові (в повному об'ємі з лейкоцитарною формулою), для клінічного аналізу сечі, біохімічний аналізатор, електрокардіограф, отоскоп, інструменти для вимірювання внутрішньочного тиску і огляду очного дна, гінекологічне крісло, кольпоскоп, набір хірургічного інструментарію для проведення малих хірургічних втручань;
- Професійне удосконалення лікаря: надати можливість сімейному лікарю (особливо працівників сільських та віддалених від міста амбулаторій) з певною періодичністю (3-4 дні в місяць) працювати на робочому місці в клініці під керівництвом провідних спеціалістів.